31998Q0430

ROZPORZĄDZENIE FINANSOWE

z dnia 16 czerwca 1998 r.

dotyczące rozwoju współpracy finansowej w ramach czwartej Konwencji AKP–WE

(98/430/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, zwany dalej „Traktatem WE",

uwzględniając czwartą Konwencję AKP-WE, podpisaną w Lomé dnia 15 grudnia 1989 r. zwaną dalej „Konwencją", zmienioną Umową podpisaną na Mauritiusie dnia 4 listopada 1995 r.,

uwzględniając Umowę wewnętrzną w sprawie finansowania i administrowania pomocą wspólnotową na mocy Czwartej Konwencji AKP-EWG [1], podpisaną w Brukseli dnia 20 grudnia 1995 r., zwaną dalej „Umową wewnętrzną", w szczególności jej art. 32,

uwzględniając decyzję Rady 91/482/EWG z dnia 25 lipca 1991 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Europejską Wspólnotą Gospodarczą [2], zwaną dalej „decyzją",

uwzględniając regulamin ogólny oraz ogólne warunki dotyczące umów o pracę, dostawy i usługi, finansowanych z Europejskiego Funduszu Rozwoju [3], które zostały zatwierdzone przez Radę Ministrów AKP-EWG dnia 29 marca 1990 r., zwany dalej „Ogólnym Regulaminem i Warunkami Zawierania Umów",

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Inwestycyjnego, zwanego dalej „Bankiem",

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego [4],

a także mając na uwadze, co następuje:

na podstawie art. 1 ust. 1 Umowy wewnętrznej, Państwa Członkowskie utworzyły ósmy Europejski Fundusz Rozwoju, zwany „EFR" w niniejszym rozporządzeniu;

---

[1] Dz.U. L 229 z 17.8.1991, str. 288.
[2] Dz.U. L 263 z 19.9.1991, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją 97/803/WE (Dz.U. L 329 z 29.11.1997, str. 50).
[3] Dz.U. L 382 z 31.12.1990, str. 3.
[4] Dz.U. C 223 z 22.7.1997, str. 1.

na mocy art. 32 Umowy wewnętrznej, wraz z wejściem w życie Konwencji, przepisy dotyczące wykonania tej Umowy wewnętrznej stanowią przedmiot rozporządzenia finansowego przyjętego przez Radę działającą większością kwalifikowaną, ustanowioną art. 21 ust. 4 Umowy, 4

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE FINANSOWE:

TYTUŁ I

PROGNOZY FINANSOWE, ZASADY WPŁATY UDZIAŁÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH DO EFR ORAZ ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Kwota EFR ustanowiona w art. 1 Umowy wewnętrznej rozdzielana jest w sposób określony w załączniku I. Podział przyznanych środków oraz zasady transferu ustanawiają Konwencja oraz Umowa wewnętrzna.

Artykuł 2

1. Roczne składki do EFR wnoszone są w czterech ratach płatnych:

— dnia 20 stycznia,

— dnia 1 kwietnia,

— dnia 1 lipca,

— dnia 1 listopada.

Składki dodatkowe na dany rok budżetowy, o których decyduje Rada zgodnie z art. 6 ust. 3 Umowy wewnętrznej, są wymagane, chyba że Rada zadecyduje inaczej, dokonywane w okresie najkrótszym z możliwych, określonym w decyzji wzywającej do takiej składki, określającej termin, który nie może przekroczyć trzech miesięcy.

2. Komisja powiadamia Państwa Członkowskie tak szybko, jak to jest możliwe, nie później niż do rozpoczęcia każdego roku budżetowego, oraz na podstawie decyzji Rady wymienionej w art. 6 ust. 1 Umowy wewnętrznej, kwoty rat składek, które należy wpłacić w każdym wymagalnym terminie. Komisja ustanawia kwoty wpłat dla każdego Państwa Członkowskiego proporcjonalnie do jego udziału w EFR, określonego w art. 1 ust. 2 Umowy wewnętrznej.

Komisja powiadamia Państwa Członkowskie o każdej zmianie kwot na wezwaniach do wpłaty tak szybko, jak to jest możliwe, przed terminem wymagalności każdej raty, w oparciu o sytuację finansową EFR i jego prognozy wydatków na pozostałą część roku.

3. W przypadku gdy rata składki płatna na mocy niniejszego artykułu, nie zostaje dokonana w okresie 15 dni od terminu wymagalności, zainteresowane Państwo Członkowskie zostaje wezwane do zapłaty odsetek od niezapłaconej kwoty, liczonych według dwóch punktów procentowych powyżej stopy procentowej określonej dla finansowania krótkoterminowego, stosowanej w dniu, w którym wymagalna jest rata, na rynku pieniężnym Państwa Członkowskiego dla ecu. Za każdy miesiąc zwłoki stopa ta jest podwyższana o ćwierć punktu procentowego. Wyższa stopa stosowana jest w odniesieniu do całego okresu zwłoki. Kwoty otrzymane przez Komisję pochodzące z tych odsetek z płatności przeterminowanych zostają zapisane na rachunku określonym w art. 9 ust. 2 Umowy wewnętrznej.

Artykuł 3

1. Wkłady finansowe Państw Członkowskich określane są w ecu.

2. Każde Państwo Członkowskie wpłaca kwotę swojej składki w ecu. Jednakże Państwa Członkowskie mogą dokonywać bieżących wpłat swoich składek w swoich walutach krajowych.

3. Wkłady finansowe są przez każde Państwo Członkowskie zapisywane na dobro specjalnego rachunku nazwanego „Komisja Wspólnot Europejskich - Europejski Fundusz Rozwoju" otwartego w banku emisyjnym tego Państwa Członkowskiego lub instytucji finansowej wyznaczonej przez ten bank. Wkłady te pozostają na tych specjalnych rachunkach do czasu realizacji potrzeb, przewidzianych w art. 319 Konwencji.

4. Na mocy wygaśnięcia Konwencji, Komisja wzywa do wpłaty tej części składek, która pozostała do wpłacenia przez Państwa Członkowskie, zgodnie z wymogami, na warunkach ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu finansowym.

Artykuł 4

1. Ecu stanowi sumę poszczególnych kwot walut Państw Członkowskich, wymienionych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 3320/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie ujednolicenia obowiązujących przepisów prawa Wspólnoty określających ecu po wejściu w życie Traktatu o Unii Europejskiej [1].

Wszelkie zmiany w strukturze ecu, zadecydowane przez Radę zgodnie z Traktatem WE, stosuje się do niniejszego przepisu.

[1] Dz.U. L 350 z 31.12.1994, str. 27.

2. Wartość ecu w danej walucie odpowiada sumie równowartości kwot walut, które składają się na ecu.

Jest ona ustalana przez Komisję na podstawie kursów wymiany na rynkach wymiany każdego dnia.

Dzienne kursy wymiany różnych walut krajowych są dostępne każdego dnia i publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

3. Wszelkie działania obejmujące wymianę ecu na waluty krajowe, w zasadzie wykonywane są na podstawie kursów wymiany stosowanych w danym dniu. Odstępstwa od tej zasady są dozwolone w należycie uzasadnionych, wyjątkowych przypadkach, zgodnie z przepisami wykonawczymi rozporządzenia finansowego z dnia 21 grudnia 1977 r. stosowanego do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich [1].

Artykuł 5

W celu dokonania wpłat określonych w art. 319 ust. 1 i 4 Konwencji, Komisja otwiera rachunki w instytucjach finansowych w krajach AKP oraz KTZ i w Państwach Członkowskich, dla wpłat w walutach krajowych krajów AKP lub w walutach lokalnych KTZ, oraz w Państwach Członkowskich, dla wpłat w ecu i innych walutach. Z zastrzeżeniem art. 319 ust. 3 Konwencji, depozyty znajdujące się na tych rachunkach są oprocentowane. Z zastrzeżeniem art. 192 Konwencji, takie odsetki zostają ulokowane na rachunku określonym w art. 9 ust. 2 Umowy wewnętrznej.

Artykuł 6

1. Komisja przekaże ze specjalnego rachunku otwartego na podstawie art. 3 ust. 3 kwotę potrzebną do uzupełnienia rachunków otwartych w jej imieniu zgodnie z art. 5. Takie transfery są dokonywane w oparciu o potrzeby pieniężne wynikające z projektów i programów.

2. Komisja dokłada wszelkich starań w celu dokonywania wypłat z rachunków specjalnych wymienionych w art. 3 ust. 3, w taki sposób, aby zachować dystrybucję swoich aktywów na tych rachunkach proporcjonalnie do składek poszczególnych Państw Członkowskich do EFR.

[1] Dz.U. L 356 z 31.12.1977, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2444/97 (Dz.U. L 340 z 11.12.1997, str. 1).

Artykuł 7

Podpisy urzędników Komisji oraz przedstawicieli upoważnionych do prowadzenia czynności związanych z rachunkami EFR, zostają złożone w bankach, których to dotyczy, w momencie zakładania rachunku lub po mianowaniu upoważnianych do tego urzędników i przedstawicieli. Niniejsza procedura ma zastosowanie również do składania podpisów krajowych i regionalnych urzędników upoważniających, a także ich zastępców do prowadzenia czynności na rachunkach rozliczeniowych zakładanych w krajach AKP lub KTZ oraz, gdzie sytuacja tego wymaga, na rachunkach otwieranych w Państwach Członkowskich.

Artykuł 8

1. Środki z EFR muszą być wykorzystywane zgodnie z zasadami prawidłowej gospodarki finansowej, w szczególności zasadami gospodarności i efektywności kosztów. Cele jakościowe i ilościowe muszą zostać określone, a postępy dotyczące ich realizacji monitorowane przy pomocy właściwych wskaźników.

2. W tym celu korzystanie ze środków EFR musi przebiegać na podstawie oceny *ex ante* czynności podejmowanej w związku z zapewnieniem, że oczekiwane wyniki uzasadniają wykorzystane środki.

3. Wszystkie działania muszą być okresowo kontrolowane a ich podstawy sprawdzane, szczególnie w związku z prognozami wezwań do opłacenia składek określonych w art. 6 ust. 1 Umowy wewnętrznej.

Artykuł 9

1. Decyzje finansowe podejmowane na podstawie art. 25–27 Umowy wewnętrznej, w odniesieniu do pomocy administrowanej przez Komisję, oraz umowy finansowe, zawierają termin rozpoczęcia wykonania projektu. Decyzja finansowa oraz umowa przestają obowiązywać po tym terminie.

2. Decyzje finansowe określone w ust. 1 oraz umowy finansowe zawierają również termin wykonania tych działań. Kontynuacja działań wykraczająca poza ten termin musi być uzasadniona przez beneficjanta będącego stroną trzecią i zaakceptowana przez Komisję przed upływem czasu przeznaczonego na wykonanie.

3. Zakończenie projektu oraz nieprzyznawanie funduszy wypłacanych na mocy art. 20 dokonywane jest wówczas, gdy zostało podjęte zobowiązanie prawne zaciągnięte przez Komisję w związku z tym projektem w odniesieniu do tego beneficjanta, a związane z tym płatności i wpłaty zostały zaksięgowane na tych rachunkach.

TYTUŁ II

FINANSOWE ADMINISTROWANIE ŚRODKAMI EFR PRZEZ KOMISJĘ

Sekcja I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 10

Z zastrzeżeniem art. 15 ust. 3 lit. c) i art. 39, przepisy niniejszego tytułu nie mają zastosowania do kapitału ryzyka i dopłat do oprocentowania zarządzanych przez Bank.

Artykuł 11

1. Środkami przyznanymi zarządzają intendenci, którzy mają prawo do samodzielnego zaciągania zobowiązań dotyczących wydatków, ustalania kwot wymagalnych do poboru i wystawiania zleceń windykacji lub wezwań do zapłaty.

2. Płatności oraz ściąganie należności prowadzone są przez księgowego.

3. Pełnienie obowiązków urzędnika upoważniającego, kontrolera finansowego i księgowego wzajemnie się wyklucza.

Artykuł 12

W przypadku gdy czynności związane z dochodami i wydatkami są zarządzane przez zintegrowane systemy komputerowe, stosuje się przepisy sekcji II i III niniejszego tytułu, z wykorzystaniem możliwości i wymogów wynikających z zarządzania komputerowego.

W tym celu:

— dokumenty towarzyszące mogą pozostać u głównego urzędnika upoważniającego lub księgowego lub ich zastępców do celów kontrolnych,

— podpisy i zatwierdzenia mogą być dodane w odpowiedniej formie komputerowej.

System rachunkowości EFR jest konsultowany z kontrolerem finansowym, który posiada dostęp do danych tego systemu.

Artykuł 13

1. Główny urzędnik upoważniający EFR, którego obowiązki są ustanowione w art. 311 Konwencji, jest mianowany przez Komisję.

2. Główny urzędnik upoważniający EFR może delegować swoje uprawnienia wykonawcze EFR na wyznaczone przez niego osoby upoważnione, z zastrzeżeniem zgody Komisji. Zasady regulujące obowiązki przyjęte na mocy niniejszego tytułu stosuje się do tych osób w granicach delegowanych im kompetencji. Każda decyzja o delegowaniu uprawnień określa zakres i, gdzie właściwe, czas trwania delegacji.

3. Osoby, na które delegowano uprawnienia, mogą działać wyłącznie w granicach wyraźnie im przyznanych kompetencji. Decyzje o delegowaniu uprawnień są podawane do wiadomości tych, którzy je otrzymują, księgowemu, kontrolerowi finansowemu, głównemu urzędnikowi upoważniającemu oraz Trybunałowi Obrachunkowemu.

Artykuł 14

1. Kontrolerem finansowym EFR zostaje kontroler finansowy Komisji. Odpowiada on za monitorowanie zobowiązań i zatwierdzeń wydatków oraz za kontrolę księgowania oraz rejestrowania przychodów i zadłużenia. W wykonywaniu swoich obowiązków kontroler finansowy może być wspomagany przez jednego lub więcej asystentów.

2. Kontrola przeprowadzana jest przez kontrolera finansowego na podstawie badania dokumentów oraz, jeśli to konieczne, na miejscu. W związku z tym posiada on dostęp do rejestru oraz oryginałów dokumentów towarzyszących związanych ze zobowiązaniami, wydatkami i przychodami oraz, gdzie właściwe, do dokumentów związanych z przyznanymi środkami i przydzielonymi funduszami. Każdy dokument lub informacja sporządzone lub przechowywane na magnetycznym nośniku, który kontroler finansowy uzna za niezbędny do wykonania swojej pracy, jest mu przekazywany na jego żądanie.

3. Szczególne zasady mające zastosowanie wobec kontrolera finansowego zostały ustanowione w rozporządzeniu finansowym dotyczącym budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

Artykuł 15

1. Księgowy jest mianowany przez Komisję. W wykonywaniu jego obowiązków mogą mu towarzyszyć jeden lub kilku asystentów księgowych wyznaczonych na podstawie uzasadnionej opinii księgowego, na tych samych warunkach, co księgowy.

2. Księgowy odpowiada za zbieranie przychodów i płatności wydatków, windykację długów oraz zarządzanie przepływem środków pieniężnych. Z zastrzeżeniem art. 36, księgowy, posiada samodzielne uprawnienia do zarządzania funduszami i aktywami. Księgowy odpowiada za ich stan.

3. Księgowy odpowiada za prowadzenie rachunków dla:

a) przyznanych środków określonych w art. 1;

b) zobowiązań określonych w art. 20;

c) decyzji związanych z kapitałem ryzyka i bonifikatami oprocentowania określonymi w art. 39;

d) płatności, przychodów i długów.

4. Księgowy odpowiada za przygotowanie sprawozdań finansowych określonych w art. 66 ust. 2 niniejszego rozporządzenia finansowego.

Artykuł 16

Trybunał Obrachunkowy jest powiadamiany o mianowaniu głównego urzędnika upoważniającego, księgowego, asystenta księgowego i dysponenta zaliczek, określonych w art. 36 oraz o systemie księgowania określonym w art. 40. Komisja przekazuje Trybunałowi wszelkie regulaminy sporządzone przez nią w odniesieniu do spraw finansowych.

Sekcja II

PRZYCHODY I DŁUGI

Artykuł 17

1. Przychody EFR składają się z wpłat dokonanych przez Państwa Członkowskie zgodnie z Umową wewnętrzną, dochodów z depozytów oraz każdej innej sumy, której przyjęcie jest ustalane przez Radę.

2. Księgowy odpowiada za nadzorowanie i rejestrację na rachunkach wpłat od Państw Członkowskich oraz innych dochodów.

3. Dla wszystkich innych dochodów, księgowy opracowuje zlecenie inkasa przychodu, które jest przekazywane do kontrolera finansowego w celu uzyskania uprzedniej zgody. Zatwierdzenie ze strony kontrolera powinno być uzależnione od ustalenia czy:

a) dochód zaksięgowano na właściwej pozycji;

b) polecenie jest prawidłowe i zgodne ze stosownymi przepisami;

c) dokumenty towarzyszące są prawidłowe;

d) zlecenie jest zgodne z zasadami należytego zarządzania finansami;

e) kwota i waluta przychodu są prawidłowe.

Zaksięgowanie dochodu na rachunku zostaje zakończone po zatwierdzeniu przez kontrolera finansowego.

Artykuł 18

1. Wszelkie środki lub sytuacje, które mogą spowodować lub zmienić dług podlegający zapłacie na rzecz EFR i które zostały przedstawione Komisji przez krajowego urzędnika upoważniającego muszą być poprzedzone oszacowaniem zadłużenia dokonanym przez urzędnika upoważniającego. Oszacowanie to przekazywane jest do zatwierdzenia przez kontrolera finansowego oraz do księgowego w celu wstępnego zaksięgowania na rachunkach. Oszacowanie zawiera, w szczególności, rodzaj zadłużenia, jego szacunkową kwotę oraz pozycję w budżecie, na której będzie zaksięgowany a także nazwę (nazwisko) i charakterystykę dłużnika. Zatwierdzenie ze strony kontrolera powinno być uzależnione od ustalenia czy:

a) dochód zaksięgowano na właściwej pozycji;

b) oszacowanie zadłużenia jest w należytym porządku i jest zgodne z odpowiednimi przepisami dotyczącymi zarządzania EFR i wszystkie czynności z nim związane zostały wykonane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami określonymi w art. 8.

Kontroler finansowy może wstrzymać zatwierdzenie, jeżeli uzna, że warunki ustanowione w ust. 1 lit. a) i b) powyżej, nie zostały spełnione.

Komisja może, w drodze decyzji zawierającej pełne uzasadnienie, oraz na własną odpowiedzialność, odrzucić wstrzymanie. Decyzja taka jest ostateczna i wiążąca. Zostaje ona przekazana do wiadomości kontrolera finansowego. Komisja informuje Trybunał Obrachunkowy o wszystkich tego rodzaju decyzjach w terminie jednego miesiąca.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 12, główny urzędnik upoważniający opracowuje, odnośnie do każdego stwierdzonego, płynnego i należnego długu podlegającego zapłacie na rzecz EFR, w zakresie realizacji środków przyznanych EFR, zlecenie windykacji, które przesyła z dokumentami uzupełniającymi do kontrolera finansowego w celu uzyskania jego uprzedniej zgody. Takie zlecenie po uzyskaniu zgody kontrolera finansowego, zostaje zaksięgowane przez księgowego na rachunkach.

Celem zatwierdzenia jest ustalenie, że:

a) dochód zaksięgowano na właściwej pozycji;

b) polecenie jest prawidłowe i zgodne ze stosownymi przepisami;

c) dokumenty towarzyszące są prawidłowe;

d) dłużnik został prawidłowo opisany;

e) termin wymagalności został wskazany;

f) zlecenie odpowiada zasadzie należytego zarządzania finansami określonej w art. 8;

g) kwota i waluta zwracanej sumy są prawidłowe.

Jeżeli zatwierdzenie zostaje wstrzymane, stosuje się ust. 1 akapit trzeci.

3. Jeżeli główny urzędnik upoważniający zrzeka się prawa odzyskania długu, jak określono w ust. 1, to przesyła najpierw propozycję anulowania do zatwierdzenia przez kontrolera finansowego, a także do wiadomości księgowego. Celem zatwierdzenia przez kontrolera finansowego jest ustalenie, że anulowanie jest w należytym porządku i jest zgodne z zasadami należytego zarządzania finansami. Propozycja ta jest rejestrowana przez księgowego.

Jeżeli zatwierdzenie zostaje wstrzymane, stosuje się ust. 1 akapit trzeci.

4. W przypadku gdy kontroler finansowy odkryje, że nie zostało wystawione zlecenie windykacji, lub że należna suma nie została odzyskana, powiadamia o tym Komisję.

Artykuł 19

1. Za właściwe wystawienie zleceń windykacji odpowiada księgowy.

2. Księgowy czyni wszystko, co jest w jego mocy, aby uzyskać zapewnienie, że długi określone w art. 18, zostaną odzyskane w wymagalnych terminach wskazanych na zleceniach windykacji i zapewnia, że właściwe prawa Wspólnoty zostały zabezpieczone.

3. Księgowy powiadamia głównego urzędnika upoważniającego i kontrolera finansowego o każdym długu nie odzyskanym w wyznaczonym terminie.

4. Jeżeli jest to konieczne, wszczyna procedurę windykacji.

Sekcja III

ZOBOWIĄZANIE, LEGALIZACJA, ZATWIERDZENIE PŁATNOŚCI Z TYTUŁU WYDATKÓW

1. Zobowiązanie z tytułu wydatków

Artykuł 20

1. Wszystkie środki, które mogą spowodować powstanie wydatków płatnych przez EFR, muszą być poprzedzone propozycją głównego urzędnika upoważniającego co do zaciągnięcia zobowiązania do wydatków i mogą rodzić zobowiązania prawne w stosunku do stron trzecich, wyłącznie po zatwierdzeniu przez kontrolera finansowego i po decyzji finansowej Komisji.

2. Decyzje finansowe podejmowane przez Komisję zgodnie z art. 25–27 Umowy wewnętrznej i przepisami upoważniającymi ją do przyznawania pomocy finansowej z EFR stanowią podstawę zobowiązania z tytułu wydatków.

Artykuł 21

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 12, propozycje dotyczące zobowiązań wraz z dokumentami towarzyszącymi, przekazywane są do kontrolera finansowego. Zawierają one w szczególności, cel wydatku, kwotę, pozycję, z której wydatek jest obciążany oraz nazwę (nazwisko) oraz opis odbiorcy finansowania.

2. Po zatwierdzeniu przez kontrolera finansowego oraz decyzji finansowej Komisji propozycje zobowiązań wymagają podpisu księgowego.

Artykuł 22

1. Celem zatwierdzenia propozycji zaciągniecia zobowiązań, przez kontrolera finansowego jest ustalenie, że:

a) propozycja jest zgodna z art. 20. ust. 1;

b) wydatek obciąża prawidłową pozycję;

c) środki są dostępne;

d) propozycja finansowa jest prawidłowa i zgodna z przepisami mającymi zastosowanie wobec EFR;

e) zastosowano zasady należytego zarządzania finansami, określonymi w art. 8.

2. Zatwierdzenie nie może być warunkowe.

Artykuł 23

1. Kontroler finansowy może wstrzymać zatwierdzenie, jeżeli uzna, że warunki ustanowione w art. 22 nie zostały spełnione. Jeżeli wstrzymuje zatwierdzenie, dostarcza pisemne oświadczenie uzasadniające odmowę. Główny urzędnik upoważniający jest powiadamiany odpowiednio.

W przypadku gdy zatwierdzenie zostaje wstrzymane, a główny urzędnik upoważniajacy podtrzymuje swoją propozycję, odmowa zostaje przekazana do decyzji Komisji.

2. Z wyjątkiem sytuacji, w której dostępność do środków jest wątpliwa, Komisja może, na mocy decyzji zawierającej pełne uzasadnienie i na swoją wyłączną odpowiedzialność, odrzucić taką odmowę. Taka decyzja jest ostateczna i wiążąca; jest przekazywana do wiadomości kontrolera finansowego. Komisja informuje Trybunał Obrachunkowy o wszystkich takich decyzjach w terminie jednego miesiąca.

2. Przyznane fundusze

Artykuł 24

1. Umowy zawarte przez beneficjanta na wykonanie projektu lub programu stanowiącego przedmiot decyzji finansowej określonej w art. 20 ust. 2 i zatwierdzone przez Przewodniczącego Delegacji, księgowane są na rachunkach przez głównego urzędnika upoważniającego. Taki zapis nazwany jest przyznanymi funduszami. To samo obowiązuje w przypadku umów i kosztorysów wynikających z tytułu wykonania tych projektów lub programów zawartych bezpośrednio lub w imieniu beneficjanta przez Komisję.

2. Księgowane przyznane fundusze są kompensowane ze zobowiązaniami z tytułu wydatków wynikających z decyzji finansowych wymienionych w art. 20 ust. 2.

3. Zatwierdzenie wydatków

Artykuł 25

Legalizacja wydatku stanowi czynność, w której główny urzędnik upoważniający:

a) sprawdza istnienie roszczenia wierzyciela;

b) określa lub sprawdza istnienie i wartość należnej kwoty;

c) sprawdza warunki, na podstawie których płatność staje się wymagalna.

Artykuł 26

1. Zatwierdzenie wszelkich wydatków wymaga przedłożenia dokumentów uzupełniających przedstawiających roszczenie wierzycieli oraz, gdzie sytuacja tego wymaga, wykonaną usługę lub istnienie dokumentu uzasadniającego płatność. Rodzaj dokumentów uzupełniających dołączonych do zleceń płatności oraz dane szczegółowe, musi umożliwiać przeprowadzenie kontroli przewidzianych w art. 25 i 29.

2. Dla niektórych kategorii wydatków można przyznawać zaliczki.

3. Główny urzędnik upoważniający, upoważniony do zatwierdzenia wydatków, osobiście sprawdza dokumenty uzupełniające lub, na własną odpowiedzialność, poświadcza, że zostały one sporządzone.

4. **Zatwierdzenie wydatków**

Artykuł 27

Zatwierdzenie jest czynnością, w której główny urzędnik upoważniający, poprzez wystawienie polecenia zapłaty, upoważnia księgowego do zapłaty pozycji wydatku, który został przez niego zatwierdzony.

Artykuł 28

Polecenie zapłaty zawiera:

a) pozycję, z której obciążona jest płatność;

b) kwotę do wypłaty, w liczbach i słownie, z określeniem waluty;

c) nazwa (nazwisko) i adres beneficjanta;

d) rachunek bankowy;

e) formę płatności;

f) cel wydatku.

Polecenie zapłaty jest opatrzone datą i podpisane przez głównego urzędnika upoważniającego.

Artykuł 29

1. Poleceniu zapłaty towarzyszą oryginały dokumentów uzupełniających, które zawierają lub, do którym towarzyszą oświadczenia potwierdzające zgodność kwot do wypłaty oraz odbiór dostaw lub usług. Polecenie zapłaty zawiera numery i daty właściwych zatwierdzeń zobowiązań.

2. Kopie dokumentów uzupełniających, poświadczone jako odpisy uwierzytelnione przez głównego urzędnika upoważniającego lub przewodniczącego delegacji Komisji, we właściwie uzasadnionych przypadkach, mogą być przyjęte zamiast oryginałów.

Artykuł 30

1. Z zastrzeżeniem art. 35, polecenia zapłaty wysyłane są do kontrolera finansowego w celu uzyskania uprzedniej zgody. Celem uzyskania uprzedniej zgody jest ustalenie, że:

a) polecenie zapłaty zostało prawidłowo sporządzone;

b) polecenie zapłaty jest zgodne z roszczeniem wierzyciela;

c) wydatek został poniesiony na konto właściwej pozycji;

d) środki zostały przyznane;

e) dokumenty uzupełniające są prawidłowe;

f) odbiorca został poprawnie nazwany i opisany.

2. W przypadku wstrzymania zatwierdzenia, stosuje się art. 23.

3. Po zatwierdzeniu przez kontrolera finansowego, oryginał polecenia zapłaty, wraz ze wszystkimi dokumentami uzupełniającymi, zostaje przekazany księgowemu.

5. **Płatność wydatków**

Artykuł 31

1. Bez uszczerbku dla postanowień art. 313 lub art. 319 ust. 8 Konwencji dotyczących odpowiednio obowiązków krajowego urzędnika upoważniającego oraz zobowiązań finansowych przedstawicieli odpowiedzialnych za zarządzanie i realizację w zakresie rozwoju współpracy finansowej, płatność jest ostatnią czynnością, na podstawie której EFR jest rozliczany ze swoich zobowiązań wobec wierzycieli.

2. Z zastrzeżeniem art. 36, płatności są dokonywane przez księgowych w granicach dostępnych funduszy.

Artykuł 32

W przypadku poważnego błędu lub zakwestionowania ważności absolutorium lub nieprzestrzegania formalności określonych w niniejszym rozporządzeniu finansowym, księgowy wstrzymuje płatność.

Artykuł 33

1. Jeżeli płatność zostaje wstrzymana, księgowy podaje powody swojej decyzji w oświadczeniu na piśmie, które niezwłocznie przesyła do głównego urzędnika upoważniającego oraz podaje do wiadomości kontrolera finansowego.

2. Z wyjątkiem sytuacji, w których kwestionowane jest absolutorium, główny urzędnik upoważniający może, w przypadku wstrzymania płatności, przekazać sprawę do Komisji. Komisja może zażądać, na piśmie i na własną odpowiedzialność, realizacji tej płatności.

Artykuł 34

1. Płatności realizowane są za pośrednictwem rachunków bankowych, określonych w art. 5. Procedura otwierania, administrowania i korzystania z tych rachunków zostaje ustalona przez Komisję.

2. Te warunki, w szczególności, wymagają dwóch podpisów na czekach oraz poleceniach przelewu, z których jednym jest podpis księgowego, asystenta księgowego lub dysponenta funduszy zaliczkowych. Warunki te, ponadto, wymagają specyfikacji wydatków, wobec których płatność musi być koniecznie dokonana za pomocą czeku lub przelewu.

6. **Płatności dokonywane lokalnie**

Artykuł 35

1. W przypadkach, w których główny urzędnik upoważniający przekazuje swoje obowiązki przewodniczącemu delegacji zgodnie z art. 13, stosowne płatności mogą być realizowane na miejscu, przez asystenta księgowego, mianowanego zgodnie z warunkami określonymi w art. 15.

Asystent księgowy dokonuje płatności w walucie lokalnej z rachunku rozliczeniowego w kraju AKP lub KTZ i, gdzie sytuacja tego wymaga, płatności w walutach obcych z jednego lub wielu rachunków instytucji rozliczeniowych we Wspólnocie.

2. Księgowanie płatności na rachunkach EFR dokonywanych zgodnie z ust. 1 może także zostać powierzone asystentowi księgowemu.

3. W przypadku płatności dokonanych przez asystenta księgowego, kontroler finansowy przeprowadza kontrole po ich realizacji lub w miarę możliwości po ich zaksięgowaniu na rachunkach.

7. **Rachunki zaliczkowe**

Artykuł 36

1. W celu dokonania płatności z tytułu niektórych kategorii wydatków, na mocy decyzji głównego urzędnika upoważniającego, po uzyskaniu pozytywnej opinii księgowego i kontrolera finansowego mogą być tworzone fundusze zaliczkowe.

2. Wyłącznie księgowy może uzupełniać rachunki zaliczkowe.

3. Zasady regulujące zarządzanie funduszami zaliczkowymi obejmują w szczególności:

a) mianowanie dysponentów funduszy zaliczkowych;

b) rodzaj i maksymalną kwotę każdej pozycji wydatku, który ma zostać poniesiony;

c) maksymalne kwoty zaliczek;

d) procedury sporządzania dokumentów uzupełniających oraz termin, w którym muszą one zostać sporządzone;

e) zakres odpowiedzialności dysponentów zaliczek.

4. Główny urzędnik upoważniający oraz księgowy podejmują niezbędne kroki zmierzające do rozliczenia, w zakresie dokładnych kwot i w odpowiednim terminie zaliczek przyznanych na mocy niniejszego artykułu.

Sekcja IV

RACHUNKI

Artykuł 37

Rachunki są prowadzone w ecu, metodą podwójnego księgowania i w oparciu o rok kalendarzowy.

Wykazują one wszystkie:

a) przyznane środki;,

b) zobowiązania;

c) przyznane fundusze;

d) przychody, płatności, stwierdzone zadłużenie oraz czynności inkasa należności za cały rok w pełnej kwocie, bez wzajemnego saldowania.

Są one poparte dokumentami uzupełniającymi.

W przypadku gdy przekazane fundusze, przychody, płatności i zadłużenie podawane są w walutach krajowych, system księgowy powinien umożliwić, w miarę potrzeby, ich księgowanie w walutach krajowych a także w ecu.

Artykuł 38

1. Zobowiązania określone w art. 20 ust. 2 księgowane są w ecu, w wartości określonej w decyzjach finansowych podjętych przez Komisję.

2. Przekazane fundusze określone w art. 24 księgowane są w ecu jako ekwiwalent wartości kontraktowych i kosztorysów sporządzonych przez beneficjanta, którym jest kraj AKP lub KTZ lub przez Komisję, przy realizacji projektu. Wartość ta obejmuje, gdzie sytuacja tego wymaga:

a) rezerwę na płatność z tytułu (zwrotnych) wydatków po przedstawieniu dokumentów towarzyszących;

b) rezerwę na rewizję cen i wydatki nieprzewidziane określone w umowach finansowanych z funduszy EFR;

c) rezerwę finansową na wahania kursów walutowych.

3. Kursy przeliczeniowe stosowane do końcowego księgowania dokonanych wypłat wynikających z projektów lub programów wymienionych w części 3, tytule III Konwencji stanowią kursy stosowane w dniu dokonania tych faktycznych płatności. Data ta odpowiada dacie, w której rachunki Komisji wymienione w art. 5 niniejszego rozporządzenia finansowego zostały obciążone.

4. Cała dokumentacja księgowa dotycząca wypełniania zobowiązań jest przechowywana przez okres pięciu lat od dnia decyzji o absolutorium z wykonania EFR, wymienionej w art. 33 ust. 3 Umowy wewnętrznej, w odniesieniu do roku budżetowego, w którym zawarte zostało zobowiązanie do celów księgowych.

Artykuł 39

1. Komisja prowadzi rachunki kapitału ryzyka i bonifikat oprocentowania administrowanych przez Bank w imieniu Wspólnoty.

2. Przed przyjęciem decyzji finansowej przez zarząd Banku zgodnie z art. 29 ust. 3 i 4 Umowy wewnętrznej, propozycja dotycząca zaksięgowania decyzji na rachunkach jest przesyłana przez głównego urzędnika upoważniającego do kontrolera finansowego i księgowego.

3. Propozycja określa, miedzy innymi, cel, szacunkową kwotę i pozycję, w której wydatek ma być zaksięgowany, a także beneficjanta finansowania.

Zatwierdzenie ze strony kontrolera winno być uzależnione od ustalenia czy:

a) wydatek został zaksięgowany w odpowiedniej pozycji;

b) środki są dostępne.

Zatwierdzenie przez księgowego następuje po przyjęciu decyzji finansowej przez zarząd Banku.

4. a) Decyzje finansowe dotyczące kapitału ryzyka przyjęte przez Bank księgowane są na rachunkach w wartości nominalnej.

b) W przypadku bonifikat oprocentowania, przeprowadza się wstępne księgowanie na rachunkach w oparciu o wartość szacowaną przez Komisję, po przyjęciu decyzji. Ostateczny zapis na rachunkach następuję po otrzymaniu szacunkowej kwoty dotacji na spłatę oprocentowania z Banku po podpisaniu umowy. Kwota ta jest korygowana na koniec umowy.

5. Wnioski o płatność funduszy, określone w art. 59 ust. 2 i art. 61 ust. 3 przesyłane są do kontrolera finansowego do zatwierdzenia przez głównego urzędnika upoważniającego.

W odniesieniu do płatności określa się:

a) pozycję, w której płatność została poniesiona;

b) kwotę płatności liczbowo i słownie z określeniem waluty;

c) nazwę (nazwisko) i adres odbiorcy;

d) rachunek bankowy i formę płatności;

e) cel wydatku;

f) datę zapisu księgowego płatności.

6. Płatność jest dokonywana i księgowana na rachunku przez księgowego.

7. Wygaśnięcie decyzji finansowej oraz spłata salda w odniesieniu do środków przyznanych dokonywane jest na wniosek EBI.

Artykuł 40

1. Księgowanie na rachunkach przeprowadzane jest na podstawie systemu księgowości obejmującego nomenklaturę pozycji budżetowych, która dokonuje wyraźnego podziału między sprawozdaniami finansowymi a rachunkami dochodów i wydatków.

2. Szczegółowe warunki ustanawiania i wykonywania czynności związanych z systemem księgowym określane są przez Komisję na podstawie propozycji księgowego.

Artykuł 41

Rachunki są zamykane na koniec roku budżetowego w celu umożliwienia sporządzenia sprawozdań finansowych oraz rachunków dochodów i wydatków EFR. Są one przedkładane do opinii kontrolera finansowego.

Sekcja V

OBOWIĄZKI URZĘDNIKÓW UPOWAŻNIAJĄCYCH, KONTROLERÓW FINANSOWYCH, KSIĘGOWYCH I DYSPONENTÓW FUNDUSZY ZALICZKOWYCH

Artykuł 42

Bez uszczerbku dla postanowień art. 313 ust. 1 lit. f) lub art. 319 ust. 8 Konwencji, urzędnicy upoważniający, którzy w trakcie ustanawiania z tytułów należności podlegających windykacji dla EFR, księgują zobowiązania z tytułu wydatków, podpisują polecenia zapłaty, lub wystawiają zlecenia windykacji należności, wykonują te czynności bez stosowania się do niniejszego rozporządzenia finansowego, podlegają środkom dyscyplinarnym, a gdzie sytuacja tego wymaga, wypłaceniu odszkodowania. To samo dotyczy sytuacji, w której zaniedbują oni wystawienie zleceń windykacji należności i poleceń zapłaty lub, bez uzasadnienia opóźniają ich wystawienie, narażając Komisję na postępowanie cywilne wszczęte przez strony trzecie.

Artykuł 43

Kontrolerzy finansowi podlegają postępowaniu dyscyplinarnemu, a gdzie sytuacja tego wymaga, wypłacie odszkodowania za każdą czynność wykonywaną w czasie ich urzędowania, w szczególności w przypadku gdy zatwierdzą wydatki przekraczające przyznane środki.

Artykuł 44

1. Księgowy i asystenci księgowych podlegają postępowaniu dyscyplinarnemu, a gdzie właściwe, zapłacie odszkodowania wobec płatności, których dokonują z pominięciem art. 32.

Podlegają oni odpowiedzialności dyscyplinarnej oraz obowiązkowi wypłaty odszkodowania za wszelkie straty czy uszczerbek pieniędzy, aktywów i dokumentów im powierzonych, jeśli ta strata czy uszczerbek wynikły z zamierzonego błędu lub poważnego zaniedbania z ich strony.

Na tych samych warunkach, są oni odpowiedzialni za prawidłową realizację zleceń otrzymanych w związku z wykorzystaniem i zarządzaniem rachunkami bankowymi, prowadzonymi w uznanych instytucjach finansowych, w szczególności:

a) w przypadku gdy kwoty zwrotu dokonanych wypłat nie są zgodne z kwotami widniejącymi na poleceniu zwrotu lub zapłaty;

b) gdy realizują płatność na rzecz innej strony niż uprawniony odbiorca.

2. Dysponenci funduszy zaliczkowych podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej, a gdzie właściwe, zapłacie odszkodowania:

a) jeśli nie są w stanie wykazać się należytymi gwarancjami, w postaci stosownych dokumentów, dokonanych przez siebie wypłat;

b) gdy realizują płatności na rzecz strony innej niż strona upoważniona.

Podlegają oni odpowiedzialności dyscyplinarnej i zapłacie odszkodowania z tytułu każdej straty lub zmniejszenia wartości pieniędzy, aktywów i dokumentów, za które odpowiadają, kiedy ta strata lub zmniejszenie wartości zostały spowodowane świadomym błędem lub powstały w wyniku poważnego zaniedbania z ich strony.

3. Księgowy, asystenci księgowych i dysponenci funduszy zaliczkowych ubezpieczają się od ryzyka, na jakie są narażeni w wyniku niniejszego artykułu, i które nie może być pokryte z funduszu gwarancji przewidzianego w ust. 4. Komisja pokryje odpowiednie koszty ubezpieczenia.

4. Dodatki specjalne przyznawane są księgowym, asystentom księgowych i dysponentom funduszy zaliczkowych. Kwotę tych dodatków określa Komisja. Wartości odpowiadające tym zaliczkom są zapisywane, co miesiąc na rzecz rachunku założonego przez Komisję w imieniu każdego z tych urzędników w celu ustanowienia funduszu gwarancyjnego na pokrycie wszelkich braków gotówkowych lub bankowych, za które może odpowiadać osoba, której to dotyczy.

Saldo kredytowe na tych rachunkach gwarancyjnych wypłacane jest osobom, których to dotyczy po zakończeniu ich służby na stanowisku księgowego lub dysponenta funduszy zaliczkowych. W przypadku księgowych jest to uzależnione od wypełnienia zobowiązań określonych w art. 46.

Artykuł 45

Odpowiedzialność głównego urzędnika upoważniającego i jego zastępców, kontrolerów finansowych, księgowych i dysponentów funduszy zaliczkowych, w zakresie płatności odszkodowania i postępowania dyscyplinarnego jest określona zgodnie z art. 22 i 86–89 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich.

Artykuł 46

Komisji przysługuje okres dwóch lat od daty, w której sprawozdanie finansowe zostało przedłożone Radzie na podjęcie decyzji w sprawie udzielenia ostatecznego absolutorium księgowym w zakresie transakcji dotyczących sprawozdania.

TYTUŁ III

ŚRODKI WYKONAWCZE

Sekcja I

DZIAŁANIA ZWIĄZANE Z EFR ADMINISTROWANYM PRZEZ KOMISJĘ

1. **Przepisy ogólne**

Artykuł 47

W przypadku gdy przydzielona pomoc jest pożyczana końcowemu pożyczkobiorcy, zgodnie z art. 219 ust. 5, art. 233 ust. 3 i art. 266 Konwencji, wówczas umowa finansowa określa warunki takiej pożyczki, między innymi odsetki, okres trwania pożyczki, termin płatności oraz uzgodnienia dotyczące użytkowania funduszy wynikające ze spłaty kapitału i odsetek. Przy ustalaniu tych warunków, należyta uwaga zostaje poświęcona wszystkim odpowiednim postanowieniom Konwencji, w szczególności, art. 233 ust. 4 lit. b), art. 240 ust. 1 lit. a) i art. 291.

Artykuł 48

Roszczenia z tytułu opóźnionych płatności, za którą odpowiada Komisja z tytułu art. 319 Konwencji, są pokrywane z rachunku określonego w art. 9 ust. 2 Umowy wewnętrznej.

2. **Przetargi i umowy**

Artykuł 49

1. Komisja podejmuje wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia efektywnego rozpowszechniania informacji zainteresowanym podmiotom gospodarczym, a mianowicie przez okresowe publikacje prognoz dotyczących umów, które mają być sfinansowane z zasobów EFR.

2. Komisja zapewnia, że poprzez najbardziej odpowiednie środki przekazu opublikowane zostaną następujące informacje:

a) określenie przedmiotu, treści i wartości każdej prognozowanej umowy:

   — raz w roku, prognozy umów na projekty dotyczące usług i współpracy technicznej przyznanych w wyniku zaproszenia do przetargu, w publikacjach następujących po nich w ciągu dwunastu miesięcy,

   — raz na trzy miesiące, zmiany w prognozach wymienionych w tiret pierwszym;

b) wyniki zaproszeń do składania ofert przetargowych w najbliższym możliwie terminie.

3. Podobnej procedury należy przestrzegać w przypadku podawania do wiadomości decyzji dotyczących interwencji w odniesieniu do przeprowadzania badań i dostarczania pomocy technicznej.

Artykuł 50

Każdego roku Komisja powiadamia Radę o każdej umowie zawartej podczas tego roku. W miarę potrzeby, powiadamia ona Radę o wszelkich środkach, które podjęła lub które proponuje podjąć w celu ulepszenia warunków konkursu dotyczących udziału w przetargach zorganizowanych przez EFR.

W swoim raporcie, Komisja udostępnia Radzie informacje pozwalające na ocenę czy środki podjęte przez Komisję rzeczywiście dały wszystkim przedsiębiorstwom z różnych Państw Członkowskich, AKP oraz państw i obszarów stowarzyszonych, równe szanse dostępu do umów dotyczących prac, dostaw, usług sfinansowanych z EFR.

Artykuł 51

Informacje dotyczące umów zawartych bez pośredników, umów o pracę, dostawy i usługi zawarte w wyniku zaproszeń do przetargów ograniczonych lub bezpośrednich umów o pracę zawarte są w sprawozdaniu rocznym dla Rady określonym w art. 50.

Artykuł 52

1. Bez uszczerbku dla postanowień art. 20 ust. 1 lit. c) Umowy wewnętrznej, przepisy regulaminu ogólnego i warunki umowy mają zastosowanie w przypadku wszystkich przetargów i umów finansowanych z EFR. Zatwierdzenia płatności oraz waluta lub waluty płatności są określane w treści odpowiednich umów.

2. Ceny proponowane w przetargach dotyczących umów sfinansowanych z EFR zawierają stosowane przepisy podatkowe, przewidziane w art. 308, 309 i 310 Konwencji.

3. W przypadku gdy płatność jest dokonywana w walucie krajowej kraju AKP, będzie realizowana za pośrednictwem banku ustanowionego w tym kraju lub w państwie, w którym znajduje się siedziba statutowa spółki kontrahenta.

W przypadku gdy płatność dokonywana jest w ecu lub innej walucie obcej, będzie realizowana za pośrednictwem zatwierdzonego banku lub agencji ustanowionej w Państwie Członkowskim, w kraju AKP lub w państwie, w którym znajduje się statutowa siedziba spółki kontrahenta.

3. **Pomoc na dostosowanie strukturalne**

Artykuł 53

1. Pomoc na programy dostosowania strukturalnego przewidziana w Konwencji jest realizowana zgodnie z art. 243–248 Konwencji.

2. Umowy wynikające z programów przywozu, które przyjmują formę postanowienia dotyczącego wymiany waluty obcej mogą być wyrażone w innych walutach niż waluty krajów AKP lub ecu, jak również inne waluty w celu uwzględnienia tych państw, które nie są Umawiającymi się Stronami Konwencji.

3. W przypadku każdego z funduszy zaliczkowych przewidzianego w programach przystosowania strukturalnego, Komisja sprawdza prawidłowość i zgodność z uzasadnieniem użycia funduszy i stosowanych zasad oraz przepisów zgodnie z art. 246, 248 i art. 294 ust. 1 lit. b) Konwencji i art. 20 Umowy wewnętrznej.

4. **Zarządzanie systemem stabilizacji przychodów z wywozu (Stabex)**

Artykuł 54

Zasoby rocznych środków dostępnych w ramach systemu Stabex określonego w art. 191 Konwencji, zarządzane są przez Komisję zgodnie z następującymi procedurami:

a) połowa każdej rocznej raty zostaje zakredytowana do systemu odpowiednio w dniach 1 kwietnia i 1 lipca i przekazywana na specjalny rachunek bankowy Stabex'u. Jednakże pierwsza wpłata rocznej raty w każdym roku zostaje pomniejszona o każdą kwotę wykorzystaną zaliczkowo w poprzednim roku na mocy art. 194 ust. 1 Konwencji. Druga połowa rocznej raty zostaje powiększona o każdą kwotę wykorzystaną zaliczkowo na rok następny na podstawie art. 194 ust. 1 Konwencji. Każda wymagalna suma w systemie Stabex w roku, w którym Konwencja weszła w życie zostaje przekazana na rachunek systemu Stabex w dniu wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia finansowego, z mocą od terminów wymagalnych ustanowionych powyżej. Jednakże każde Państwo Członkowskie może zamienić swój udział na otwarty dług, produkujący odsetki na korzyść systemu zgodnie z uzgodnieniami ustanowionymi w załączniku II;

b) odsetki są naliczane od kwot rocznych rat zakredytowanych na dobro systemu Stabex w sposób następujący:

   — od dnia 1 kwietnia każdego roku od kwot z pierwszej połowy każdej raty rocznej pomniejszonej o każdą zaliczkę i przelewy wypłacone ze środków systemu Stabex,

   — podobnie, od dnia 1 lipca każdego roku w odniesieniu do drugiej połowy każdej rocznej składki;

c) każda część rocznej raty, która nie została wypłacona w formie zaliczki lub przelewu nadal zawiera odsetki, które narastają w systemie do ich wykorzystania w następnym roku;

d) transfery określone w art. 211 Konwencji dokonywane są w ecu na oprocentowany rachunek bankowy, otwarty w Państwie Członkowskim Wspólnoty i wybrany na drodze wzajemnego porozumienia między krajem AKP a Komisją. Wszystkie narosłe odsetki są zakredytowane na tym rachunku. Wszelkie płatności z tego rachunku wymagają dwóch podpisów, jednego podpisu osoby wyznaczonej przez zainteresowane państwo AKP, drugiego podpisu przewodniczącego delegacji Komisji. Fundusze zgromadzone na rachunku, w tym odsetki, są wykorzystane zgodnie z art. 186 ust. 2 Konwencji.

Artykuł 55

W przypadku gdy wykorzystanie zaliczki następuje za raty za następny rok zgodnie z art. 194 Konwencji środki zostają wykorzystane z góry, zaliczki wymienione w art. 206 Konwencji zostają proporcjonalnie pomniejszone.

Artykuł 56

Kwartalne sprawozdanie dla Państw Członkowskich w sprawie sytuacji pieniężnej majątku EFR, określone w art. 2 ust. 1, zawiera szczególne informacje dotyczące sytuacji finansowej systemu Stabex.

Artykuł 57

W przypadkach gdy kalkulacja kwot transferu lub zaliczki wymaga przeliczenia danych statystycznych wyrażonych w walucie krajowej zainteresowanych krajów AKP lub jakiejkolwiek innej walucie, na ecu, stosowany kurs walutowy to średni kurs roczny obowiązujący, w roku kalendarzowym, którego dotyczą określone dane statystyczne.

Sekcja II

POMOC ZARZĄDZANA PRZEZ BANK

Artykuł 58

Bank przekazuje Komisji na początku każdego kwartału oszacowanie wszystkich kwot, których będzie można domagać się od EFR w tym kwartale w odniesieniu do kapitału ryzyka oraz bonifikat oprocentowania, którymi zarządza zgodnie z art. 10 Umowy wewnętrznej.

1. **Kapitał ryzyka**

Artykuł 59

1. Każda decyzja o przyznaniu kapitału ryzyka określa ograniczenie dla zobowiązań i odpowiedzialności finansowej Wspólnoty, oraz w przypadku udziałów w spółce, ograniczenie dla praw w spółce, do której odnoszą się te czynności. Decyzja uwzględnia postanowienia art. 234 ust. 2 Konwencji dotyczącego odpowiedzialności z tytułu ryzyka kursu walutowego.

Instrumenty oddziaływujące na czynności związane z kapitałem ryzyka są stosowane przez Bank działający jako upoważniony przedstawiciel Wspólnoty.

2. Kiedy ma miejsce wypłata, Bank składa Komisji żądanie o zapłatę w ecu kwoty wypłaconego kapitału ryzyka. Komisja wypłaci tę kwotę w terminie 21 dni od dnia otrzymania żądania wypłaty z tą samą datą waluty, co data wypłaty przez Bank

3. W momencie dokonywania wypłaty w walucie innej niż ecu, kursy wymiany stosowane w celu określenia kwot do wypłaty są takie, jakie uzyska Bank od korespondenta banku odpowiedzialnego za transakcje walutowe.

Kursy wymiany ecu stosowane w przypadku pożyczkobiorcy do skalkulowania kwot wymagalnych w odniesieniu do produktów, dochodu i zwrotów z tytułu działań kapitałem ryzyka są takie, jak kursy obowiązujące jeden miesiąc przed datą płatności.

4. Kwoty wymagalne dotyczące wpływów, dochodu i spłat w związku z operacjami dotyczącymi kapitału o podwyższonym poziomie ryzyka są inkasowane przez Bank w imieniu Wspólnoty, zgodnie z art. 60.

Artykuł 60

Sumy inkasowane przez Bank w formie wpływów, dochodu lub spłat z tytułu działań kapitałem ryzyka są zapisywane na dobro specjalnego rachunku założonego w imieniu Wspólnoty dla Państw Członkowskich proporcjonalnie do ich wkładów do EFR. Rachunek jest prowadzony w ecu i zarządzany przez Bank zgodnie z art. 9 ust. 1 Umowy wewnętrznej. Bank uzgadnia z Państwami Członkowskimi zakres informacji, które należy dostarczyć w związku z rachunkiem.

Rada i Bank w porozumieniu z Komisją decydują o procedurach technicznych w zakresie zarządzania rachunkiem, w tym dotyczących ustalania odsetek na tym rachunku.

2. **Pożyczki subsydiowane**

Artykuł 61

1. Łączna kwota bonifikat oprocentowania w przypadku każdej pożyczki z banku zostaje skalkulowana w ecu zgodnie z art. 235 Konwencji, w oparciu o złożoną stopę procentową ustaloną zgodnie z procedurą określoną w ust. 3 lit. c) niniejszego artykułu.

2. Przy podpisywaniu każdej umowy pożyczki, Bank powiadamia Komisję o szacunkowej kwocie ogólnej bonifikat oprocentowania w ecu.

3. Przy wypłacie każdej raty pożyczki, Bank składa wniosek do Komisji o płatność bonifikat oprocentowania związanych z ratą opartą o następujące kalkulacje:

a) równowartość w ecu kwot walut, w których rata pożyczki zostaje wypłacona po kursie wymiany dla tych walut oraz ecu opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* obowiązujących w dniu, w którym zostaje określona kwota walut do płatności, która to data zostaje podana do wiadomości Komisji;

b) zastosowanie stawki procentowej dopłat do oprocentowania od malejącego salda kapitału rocznego wymagalnego każdego dnia spłaty;

c) wartość bieżąca bonifikat oprocentowania odnoszących się do wypłat pożyczki. Kalkulacja wartości bieżącej, sporządzana jest przez odniesienie do złożonej stopy dyskontowej równej rocznym stopom procentowym, które Bank otrzymałby faktycznie w walucie lub walutach stosowanych w odniesieniu do odpowiednich wypłat pożyczki, jeżeli pożyczka nie gwarantuje korzyści z tytuł bonifikat oprocentowania. W kalkulacji bieżącej wartości stosuje się tą stopę dyskontową pomniejszoną o cztery dziesiąte punktu procentowego.

4. Komisja wypłaca w ecu wartość bonifikat, zdyskontowaną zgodnie z procedurą opisaną w ust. 3, w terminie 21 dni, od dnia otrzymania żądania zapłaty, przy czym datą waluty jest data płatności odpowiedniej raty pożyczki.

5. W przypadku gdy całość pożyczki z dopłatą do oprocentowania jest wypłacona z góry, Bank płaci Komisji łączne saldo bonifikaty zdyskontowanej, dostosowanej do okresu między otrzymaniem a wypłatą przez Bank, w dniu pierwszej zakontraktowanej spłaty następującej po wypłacie zaliczki. Gdy tylko część takiej pożyczki zostaje spłacona, płatność na rzecz Komisji realizowana przez Bank odnosi się do tej części pożyczki, która została spłacona.

6. Sumy wypłacone Komisji zostają dodane do przyznanych środków rozporządzalnych na sfinansowanie oprocentowanych subwencji określonych w art. 4 Umowy wewnętrznej.

7. Wszystkie płatności przewidziane w niniejszym artykule dokonywane są w ecu.

TYTUŁ IV

ORGANY WYKONAWCZE

1. **Główny urzędnik upoważniający**

Artykuł 62

Główny urzędnik upoważniający EFR, wymieniony w art. 311 Konwencji, podejmuje wszystkie działania niezbędne w celu wykonania art. 294–307 Konwencji.

Artykuł 63

1. Główny urzędnik upoważniający podejmuje wszelkie środki w celu zapewnienia, że krajowi lub regionalni urzędnicy upoważniający wykonują swoje obowiązki, za które są odpowiedzialni z tytułu Konwencji, w szczególności jej art. 312–315.

2. W przypadku gdy główny urzędnik upoważniający EFR dowiaduje się o problemach zaistniałych w związku z wykonywaniem procedur dotyczących zarządzania środkami EFR, wówczas wraz z krajowym lub regionalnym urzędnikiem upoważniającym ustalają niezbędne kroki w celu zaradzenia zaistniałej sytuacji i podjęcia wszelkich odpowiednich działań gdy krajowy lub regionalny urzędnik upoważniający nie wypełnia lub nie jest w stanie wypełnić swoich obowiązków ciążących na nim na mocy Konwencji, w tym czasowego zastąpienia go głównym urzędnikiem upoważniającym.

Artykuł 64

Transakcje dotyczące realizacji projektów dokonywane są przez krajowych lub regionalnych urzędników upoważniających w ścisłej współpracy z przewodniczącym delegacji zgodnie z art. 313 i 317 Konwencji.

W trakcie wykonywania swoich obowiązków ustanowionych w art. 316 przewodniczący delegacji stosuje się do niniejszego rozporządzenia finansowego.

2. **Agent rozliczeniowy**

Artykuł 65

Relacje między Komisją a agentami rozliczeniowymi określone w art. 319 Konwencji stanowią przedmiot umów wymagających uprzedniej zgody kontrolera finansowego. Po podpisaniu, umowy te przesyłane są do Trybunału Obrachunkowego.

TYTUŁ V

PRZEDSTAWIANIE I WERYFIKACJA ROZLICZEŃ

Artykuł 66

1. Komisja opracowuje, nie później niż do dnia 1 maja każdego roku, sprawozdania finansowe i rachunki dochodów i wydatków EFR określające sytuację finansową Funduszu na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego.

2. Sprawozdania finansowe sporządzane są przez księgowego i obejmują:

a) bilans aktywów i pasywów EFR na koniec poprzedniego roku budżetowego;

b) zestawienie źródeł i wykorzystania funduszy za poprzedni rok budżetowy;

c) zestawienie przychodów i wydatków w poprzednim roku budżetowym;

d) tabelę przychodów przedstawiającą:

— szacunkowe przychody w roku kalendarzowym,

— korekty do szacunków przychodów,

— należności stwierdzone w roku kalendarzowym,

— kwoty do otrzymania na koniec roku kalendarzowego,

— dodatkowe przychody;

e) tabelę długów przedstawiającą:

— długi do windykacji na początku roku kalendarzowego,

— należności stwierdzone w roku kalendarzowym,

— kwoty odzyskane w roku kalendarzowym,

— anulowanie stwierdzonych należności,

— długi do odzyskania na koniec roku kalendarzowego;

f) rachunki wykazujące, które z zasad księgowości zostały zastosowane w trakcie przygotowywania i przedstawiania rachunków z podaniem, gdzie sytuacja tego wymaga, dodatkowych wyjaśnień różnych nagłówków w tabelach wymienionych w lit. a), b), c), d) i e).

Artykuł 67

1. Rachunek dochodów i wydatków określony w art. 68 jest sporządzany przez głównego urzędnika upoważniającego wraz z księgowym i obejmuje:

a) tabelę przedstawiającą zmiany zachodzące w roku poprzedzającym w zakresie środków przyznanych wymienionych w art. 1;

b) tabelę przedstawiającą sumę z podziałem na środki przyznane na zobowiązania, przekazane fundusze i płatności zrealizowane podczas roku budżetowego oraz ogólne sumy od otwarcia EFR;

c) tabele przedstawiające w podziałem na środki przyznane, państwo, terytorium, region lub subregion, ogół przekazanych środków, przekazane fundusze i płatności zrealizowane w roku budżetowym oraz ogólne sumy od początku EFR.

2. Rachunki dochodów i wydatków są poprzedzone analizą zarządzania finansami podczas roku poprzedzającego.

Artykuł 68

Bez uszczerbku dla postanowień art. 33 ust. 5 Umowy wewnętrznej, Komisja przekaże finansowe sprawozdania rachunków dochodów i wydatków Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu najpóźniej do dnia 1 maja następnego roku budżetowego.

Artykuł 69

Trybunał Obrachunkowy i jego członkowie mogą zwracać się o pomoc do pracowników Trybunału w udzieleniu absolutorium z tytułu pełnionych obowiązków.

Zadania delegowane takim pracownikom zostają podane do wiadomości przez sam Trybunał Obrachunkowy, lub przez jednego z jego członków, organom, z którymi pracownicy, o których mowa, są zobowiązani pracować.

Artykuł 70

1. Bez uszczerbku dla postanowień art. 33 ust. 5 Umowy wewnętrznej, audyt przeprowadzony przez Trybunał Obrachunkowy opiera się na dokumentacji oraz, jeżeli to jest konieczne, przeprowadzany na miejscu. Jego celem jest ustalenie, że wszystkie przychody zostały otrzymane a wydatki poniesione prawidłowo i w sposób zgodny z prawem w odniesieniu do stosowanych przepisów oraz, że zarządzanie finansami było prawidłowe.

2. W ramach wykonywania swoich zadań, Trybunał Obrachunkowy może, na warunkach określonych w ust. 6, konsultować wszystkie dokumenty i informacje związane z zarządzaniem finansami służb poddanych jego kontroli. Ma prawo wysłuchania każdego urzędnika odpowiedzialnego za działania związane z dochodami i wydatkami i zastosowania każdej procedury rewizyjnej właściwej dla tych służb.

3. Trybunał Obrachunkowy zapewnia, że wszystkie papiery wartościowe i środki pieniężne na rachunkach depozytowych lub w kasie są sprawdzane z dowodami podpisywanymi przez depozytariuszy lub z oficjalnymi notatkami dotyczącymi posiadanej gotówki i papierów wartościowych. Trybunał może sam przeprowadzić takie kontrole

4. Na żądanie Trybunału Obrachunkowego, Komisja upoważnia instytucje finansowe posiadające depozyty EFR aby umożliwiały Trybunałowi upewnienie się, że dane zewnętrzne są zgodne z rachunkami.

5. Komisja przyznaje Trybunałowi Obrachunkowemu wszystkie udogodnienia i przekazuje wszystkie informacje, które Trybunał może uznać za niezbędne do wykonania swoich zadań, oraz w szczególności, poda do wiadomości wszystkie informacje, jakie posiada Komisja w wyniku przeprowadzonych kontroli, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w ramach służb odpowiedzialnych za zarządzanie finansami EFR oraz za realizację wydatków w imieniu Wspólnoty. W szczególności, przekaże do dyspozycji Trybunału wszystkie dokumenty dotyczące zawarcia i wykonania umów oraz wszystkich rachunków dotyczących środków pieniężnych i materiałów, wszystkich zapisów księgowych lub dokumentów na poparcie a także dokumentów administracyjnych odnoszących się do nich, wszystkich dokumentów dotyczących dochodów i wydatków, wszystkich inwentaryzacji, i wszystkich wykazów stanowisk w służbach, które Trybunał Obrachunkowy może uznać za konieczne jak również wszystkich dokumentów i danych utworzonych lub zgromadzonych na nośnikach danych.

W tym celu, urzędnicy, z zastrzeżeniem audytu przeprowadzonego przez Trybunał Obrachunkowy powinni w szczególności:

a) ujawniać zapisy dotyczące gotówki w kasie, gotówki w każdej innej formie, papiery wartościowe i materiały każdego rodzaju oraz dokumenty towarzyszące odnośnie do zarządzania nimi, których są depozytariuszami i każdą księgę, rejestr oraz inne dokumenty z nimi związane;

b) przedstawić korespondencję lub każdy inny dokument wymagany w celu dokładnego wykonania kontroli finansowej określonej w ust. 1.

Informacji, wymienionych w akapicie drugim lit. b) może zażądać wyłącznie Trybunał Obrachunkowy.

Trybunał Obrachunkowy jest uprawomocniony do kontroli dokumentów w odniesieniu do dochodów i wydatków EFR, które są prowadzone przez służby Komisji oraz, w szczególności przez służby odpowiedzialne za decyzje w sprawie tych dochodów i wydatków.

6. Zadanie stwierdzenia, że przychód został uzyskany a wydatek poniesiony zgodnie z prawem i w sposób prawidłowy i, że zarządzanie finansami było prawidłowe obejmuje również wykorzystanie przez organy spoza Komisji funduszy wspólnotowych, które otrzymali. Każde przyznanie funduszy z EFR beneficjantom spoza Komisji wymaga pisemnej zgody otrzymujących przeprowadzenie audytu przez Trybunał Obrachunkowy na wykorzystanie wypłaconych kwot.

Artykuł 71

1. Trybunał Obrachunkowy sporządza sprawozdanie roczne na koniec każdego roku budżetowego.

2. Trybunał Obrachunkowy może także, w każdej chwili, przedkładać uwagi, w formie specjalnych sprawozdań, w sprawie szczególnych kwestii i wydawać opinie na żądanie jednej z instytucji Wspólnot.

3. Sprawozdania specjalne są przekazywane instytucji lub organowi, których to dotyczy.

Zainteresowana instytucja, ma dwa i pół miesiąca na poinformowanie Trybunału Obrachunkowego o wszelkich komentarzach, które zamierza wystosować w sprawie uwag, o których mowa.

W przypadku gdy Trybunał Obrachunkowy zdecyduje o sporządzeniu takich uwag opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, wówczas do uwag dołączy wszelkiego rodzaju komentarze przedłożone przez instytucję lub instytucje, których to dotyczy.

Specjalne sprawozdania przekazywane są Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, z których każde decyduje, wraz z Komisją, tam gdzie właściwe, o działaniach, jakie należy podjąć w odpowiedzi.

Artykuł 72

1. Sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego określone w art. 188c Traktatu WE jest regulowane następującymi przepisami:

a) Trybunał Obrachunkowy podaje do wiadomości Komisji, nie później niż dnia 15 lipca, wszelkiego rodzaju uwagi, które uzna za konieczne do umieszczenia w sprawozdaniu rocznym. Te uwagi muszą pozostać poufne. Komisja przedkłada swoje odpowiedzi Trybunałowi Obrachunkowemu, nie później niż dnia 31 października odpowiedniego roku;

b) roczne sprawozdanie zawiera ocenę prawidłowości zarządzania finansami.

2. Trybunał Obrachunkowy przesyła swoje sprawozdanie roczne, wraz z odpowiedziami Komisji, nie później niż dnia 30 listopada, do Komisji oraz władz odpowiedzialnych za wypełnienie zobowiązań zgodnie z art. 33 ust. 3 Umowy wewnętrznej, oraz zapewni jego opublikowanie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 73

Trybunał Obrachunkowy udostępnia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oświadczenie o wiarygodności, dotyczące rachunków oraz zgodności z prawem i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw w tym samym czasie, co sprawozdanie roczne określone w art. 71.

Artykuł 74

1. Przed dniem 30 kwietnia następnego roku Parlament Europejski, na zalecenie Rady, która stanowi kwalifikowaną większością, udziela Komisji absolutorium z wykonania zarządzania finansowego EFR za poprzedni rok budżetowy, zgodnie z art. 33 ust. 3 Umowy wewnętrznej. Jeśli nie dotrzyma tej daty, wówczas Parlament Europejski lub Rada powiadamiają Komisję o przyczynach, dla których niniejsza decyzja musi być przełożona na później. W przypadku gdy Parlament Europejski odracza swą decyzję w sprawie udzielenia absolutorium, Komisja dokłada wszelkich starań do podjęcia kroków, aby jak najszybciej ułatwić usunięcie przeszkód do podjęcia tej decyzji.

2. Decyzja o absolutorium zawiera ocenę odpowiedzialności Komisji w zakresie zarządzania finansami w okresie poprzedzającym.

3. Kontroler finansowy uwzględnia uwagi zamieszczone w decyzji o absolutorium.

4. Komisja podejmuje wszelkie stosowne działania wynikające z uwag zawartych w decyzji o absolutorium.

5. Na żądanie Parlamentu Europejskiego lub Rady, Komisja składa sprawozdanie w sprawie środków podjętych w świetle tych uwag, w szczególności, w sprawie instrukcji przekazanych tym służbom, które są odpowiedzialne za zarządzanie EFR. Raport ten jest przesyłany także do Trybunału Obrachunkowego.

6. Sprawozdania finansowe oraz rachunki dochodów i wydatków na każdy rok budżetowy i decyzja o absolutorium są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

TYTUŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 75

Odniesienia w niniejszym rozporządzeniu finansowym do postanowień Konwencji uznaje się za odniesienia do odpowiednich przepisów decyzji 91/482/EWG, chyba że ustalono inaczej.

Artykuł 76

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy określonej w Protokole finansowym do Konwencji. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego przyjęciu i jest stosowane w tym samym okresie, co Umowa wewnętrzna.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 16 czerwca 1998 r.

W imieniu Rady

M. MEACHER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Zgodnie z art. 1 Umowy wewnętrznej, ósmy EFR składa się z 13 132 milionów

ECU, z których:

1. 12 967 milionów ECU, dla państw AKP, przyznanych jako:

a)	dotacje na wsparcie dostosowania strukturalnego:	1 400 milionów ECU
b)	dotacje na System Stabilizacji Dochodów z Eksportu (Stabex):	1 800 milionów ECU
c)	dotacje na Sysmin:	575 milionów ECU
d)	dotacje na pomoc w sytuacjach wyjątkowych:	140 milionów ECU
e)	dotacje na pomoc dla uchodźców:	120 milionów ECU
f)	dotacje na współpracę regionalną: w tym: — kwota przeznaczona na finansowanie budżetu Centrum Rozwoju Przemysłu, — kwota przeznaczona na cele wymienione w załączniku LXVIII Konwencji, — kwota przeznaczona na finansowanie regionalnych programów dotyczących rozwoju handlu, wymienionych w art. 138 Konwencji, — kwota przeznaczona na bodźce finansowe dotyczące wsparcia instytucjonalnego wymienionego w art. 224 lit. m) Konwencji;	1 300 milionów ECU
g)	bonifikaty oprocentowania wymienione w art. 235 Konwencji:	370 milionów ECU
h)	dotacje na finansowanie krajowych programów pomocowych:	6 262 milionów ECU
i)	kapitał ryzyka:	1 000 milionów ECU

2. 165 milionów ECU dla KTZ, przyznanych jako:

a)	dotacje na System Stabilizacji Dochodów z Przywozu (Stabex):	5,5 milionów ECU
b)	dotacje na Sysmin:	2,5 milionów ECU
c)	dotacje na pomoc natychmiastową:	3,5 milionów ECU
d)	dotacje na pomoc dla uchodźców:	
e)	dotacje na współpracę regionalną:	10 milionów ECU
f)	dotacje na finansowanie bonifikat oprocentowania wymienionych w art. 157 decyzji 91/482/EWG:	8,5 milionów ECU
g)	dotacje na finansowanie krajowych programów pomocowych: brytyjskie KTZ:	105 milionów ECU ([1])
h)	dotacje na finansowanie krajowych programów pomocowych: francuskie KTZ:	
i)	dotacje na finansowanie krajowych programów pomocowych: niderlandzkie KTZ:	
j)	kapitał ryzyka:	30 milionów ECU

([1]) Należy zwrócić uwagę, że przyznanie tej kwoty dla trzech grup KTZ należy określić w kontekście poprawionej decyzji w sprawie stowarzyszenia KTZ.

ZAŁĄCZNIK II

Zgodnie z art. 54 lit. a) każde Państwo Członkowskie może wymienić swój udział na sfinansowanie rocznej składki wymienionej w art. 191 Konwencji na otwarty dług przynoszący odsetki na korzyść systemu Stabex. Takie wkłady są zapisywane na rachunkach skarbu Państw Członkowskich, które obsługują ten system zgodnie ze skalą przydziału ósmego EFR, określoną w Umowie wewnętrznej.

Procent składany od zadłużenia danego Państwa Członkowskiego, będzie skalkulowany przez księgowego EFR, na podstawie obowiązującej rocznej średniej stopy w Banku Rozrachunków Międzynarodowych plus ćwierć punktu procentowego.

Wykorzystanie długu zostanie przeprowadzone stopniowo, w zależności od powstania takiej potrzeby.

W praktyce, Państwa Członkowskie odpowiadają za płatność następujących kwot na poczet systemu Stabex, według niniejszej propozycji:

1998:
— 1 lipca 1998 r.:
  a) 720 milionów ECU podlega wypłacie w gotówce lub w formie długu z lat zgłoszenia 1995 i 1996;
  b) 180 milionów ECU podlega wypłacie w gotówce lub w formie długu w ramach pierwszej transzy z roku zgłoszenia 1997,
— 1 listopada 1998 r.: 180 milionów ECU podlega wypłacie w gotówce lub długu w ramach drugiej transzy z roku zgłoszenia 1997,

1999:
— 1 kwietnia 1999 r.: 180 milionów ECU podlega wypłacie w gotówce lub długu w ramach pierwszej transzy z roku zgłoszenia 1998,
— 1 lipca 1999 r.: 180 milionów ECU podlega wypłacie w formie długu lub w gotówce w ramach drugiej transzy z roku zgłoszenia 1998,

2000:
— 1 kwietnia 2000 r.: 180 milionów ECU podlega wypłacie w formie długu lub w gotówce w ramach pierwszej transzy z roku zgłoszenia 1999,
— 1 lipca 2000 r.: 180 milionów ECU podlega wypłacie w formie długu lub w gotówce w ramach drugiej transzy z roku zgłoszenia 1999.

2001 i później: Wystąpienie o fundusze na podstawie prognoz aktualnych wydatków i wykorzystania długu i do kwoty kapitału powiększonego o narosłe odsetki.